

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-109/12

**Priština,
23. maj 2013. godine**

U postupku

D. J.

Tuženik/Podnosilac zahteva

Protiv

S. I.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/154/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA31842), od dana 06. juna 2012. godine, i u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/119/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA31845), od dana 07. septembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 23. maja 2013. godine, donosi sleće

PRESUDA

- 1- Poništene su odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/154/2012, od dana 06. juna 2012. godine, povodom spisa predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA31842, i KPCC/D/A/119/2011 od dana 07. septembra 2011. godine, povodom spisa predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA31845, i odbacuju se imovinski zahtevi pošto isti ne spadaju u okviru nadležnosti KIZK.
- 2- Troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset) će snositi tuženik te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 12. marta 2007. godine, D. J. je podneo dva imovinska zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojima je potraživao ponovni posed imovine koja se nalazi u Srbici, Rudnik, Starobutici – Kod zadruga, opisana kao dve različiti njive na parceli 1982: jedna u površini od 33 ari 97 m² i druga u površini od 21 ari i 98 m². On je izjavio da je njegov pokojni otac bio vlasnik njiva te i da su iste zauzete od strane nepoznatog lica. On je zahtevao ponovni posed.

On je dostavio dva posedovna lista: jedan od 28. februara 2001. godine i drugi sa brojem 72, od dana 26. Septembra 2009. godine, oba izdata od strane Odeljenja za katastar i nepokretnu imovinu Srbije, oba na ime J. C. M; izvod iz matične knjige umrlih J. C. M. i izvod iz matične knjige rođenih podnosioca zahteva.

KIZK je obavestila potencijalne zainteresovane strane postavljanjem znaka o obaveštenju na imovini dana 16. juna 2008. godine. Dana 23. oktobra 2010. godine, ista je donela pozitivnu odluku u korist podnosioca zahteva. Nakon toga Komisija je ustanovila da je obaveštenje bilo pogrešno i poništila donete odluke– KPCC/RES/17/2010 od dana 08. marta 2010. godine. Postupak obaveštenja je obnovljen ali ovoga puta objavljivanjem u KAI obaveštajnom listu br. 6 dana 30. jula 2010. godine, na koji niko nije odgovorio.

Odlukama KPCC/D/A/154/2012, povodom spisa predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA i KPCC/D/A/119/2011, povodom predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA31845, KIZK je prihvatila zahteve. Ne postoji specifični argument povodom relevantnih imovinskih zahteva pod

brojevima KPA31842 i KPA31845 pošto su isti odlučeni zajedno sa nekoliko stotine ostalih zahteva u kojima je ustanovljeno da postoje dokazi da su nosioci imovinskog prava bili vlasnici tih imovina.

Odluka ke uručena žalioocu dana 29. aprila 2012. godine.

Dana 07. septembra 2012. godine, S. I., sada žalilac je uložio žalbu na odluku prvenstveno tvrdeći da njegova porodica nije bila obaveštena povodom postupka pred KAI. O zasnovanosti on je objasnio da je njegova porodica kupila parcele 1981 i 1982 u 1973/74. godini od D. J. iz Runika. On tvrdi da je dana 03. septembra 2012. godine pozvao podnosioca zahteva D. J. koji mu je rekao da je imovina prodana te i da on nije podneo imovinski zahtev pred KAI već su zahtevi podneti od strane osobe koja se zove G.

Žalba je uručena podnosiocu zahteva koji je formalnim odgovorom rekao da je žalilac I. I. kupio parcele od D. J. a od njega - D. J., jer je u to vreme D. bio ovlašćen od njegovog oca M. J. da se bavi ovim pitanjima. On (D.) i sin D., J. D., zvan G. su podneli zahtev pred KAI kako bi potvrdili brojeve njihovih parcela. Dalje, podnosilac zahteva je objasnio u njegovom odgovoru da iz izjave žalioca je shvatio da on nema valjana dokumenta imovine te treba kontaktirati J. D. – G., koji je u Mitrovici i njegovog advokata S. I. iz Srbije. On je objasnio da žalilac može obnoviti razgovore sa ovim pojedincima kako bi ostvario prenos imovina. Inače, on kaže (podnosilac zahteva, sada tuženik) da ne osporava ništa.

Vrhovni sud je spojio predmete GSK-KPA-A-109/12 i GSK-KPA-A-110/12 pod brojem GSK-KPA-A-109/12.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva iako žalilac nije bio stranka u postupku pred KIZK. Ova okolnost ne može ići na štetu žalioca pošto on u istini nije valjano bio obavešten povodom zahteva. Obaveštenje je obavljeno objavljivanja zahteva u KAI listu za obaveštenje i UNHCR biltenu. Ovo, međutim, konstituiše „razumne napore“ za obaveštenje zahteva kao što je zahtevano članom 10.1 Uredbe jedino u izuzetnim slučajevima. Pošto sud isključuje da je žalilac bio obavešten povodom zahteva, isti treba biti prihvaćen kao stranka u postupku – njegova žalba je prihvatljiva.

Međutim, odluka KIZK se *ex officio* poništava pošto predmet ne spada u okviru njene nadležnosti. KIZK nije trebala da odluči na zasnovanost predmeta već da odbaci iste – član 11.4 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. No. 03/L-079). Pošto nije ovako urađeno odluka na koju je uložena žalba se *ex officio* poništava i zahtevi se odbacuju (argumenat na osnovu člana 198 (1) Zakona o parničnom postupku koji je u primeni *mutatis mutandis* u postupcima pred Žalbenim većem Vrhovnog suda u smislu člana 12.2 UNMIK Uredbe 2006/50. Na osnovu člana 198 (1) ZPP ako je prvostepena odluka doneta na zahteve koji ne spadaju u okviru nadležnosti drugostepeni sud treba poništiti odluku i odbaciti zahteve.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinu nad privatnom nepokretnom imovinom, već takođe da on ili oni sada nije u stanju da uživa to imovinsko pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. Juna 1999. godine. Na osnovu člana 2 Opštih odredba, tačka 2.1 UNMIK Administrativnog naređenja 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079 “svako lice koje je imalo vlasničko pravo ili pravo zakonskog posedovanja nad privatnom nepokretnom imovinom, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoje imovinsko pravo usled okolnosti koje proističu ili su direktno povezane sa oružanim konfliktom koji se desio u 1998/1999. godini, ima pravo na ponovno uspostavljanje svog imovinskog prava kao nosilac imovinskog prava.”.

Tekstovi su jasni da je namera ovog posebnog zakona (Uredbe) da osigura restituciju imovinskog prava koje se ne može ostvariti zbog okolnosti koje su povezane sa ratnim konfliktom iz 1998/1999. godine. Ista ne služi za rešavanje ostalih imovinskih sporova, koji nisu povezani sa oružanim sukobom.

U konkretnom slučaju proizlazi da je porodica podnosioca zahteva – sada tuženika, izgubila posed nad imovinom dugo pre oružanog sukoba, negde u ranim sedamdesetim – 1973 ili 1974. godine, što znači da gubitak imovine nije povezan sa oružanim sukobom iz 1998 i 1999. godine. U slučaju da podnosilac zahteva (tuženik) smatra da imovina još uvek pripada njegovoj porodici onda on treba da uputi ove moguće zahteve redovnim sudovima. Dodatno tome što on ne osporava da je žalilac kupio imovine u sedamdesetim te nema drugog objašnjenja za njegov zahtev pred KAI već njegova volja da postavi žalioca u poziciji da ponovo kupi imovine po drugi put kako bi legalizovao njegova svojinska prava. Bez obzira na to da li je čista špekulacija ili visoka verovatnoća; podnosilac zahteva, sada

tuženik (ako on to žali) bi trebao da uputi svoj zahteve lokalnom nadležnom sudu pošto isti nisu povezani sa događajima iz 1998/1999. godine.

Sudski troškovi:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2) uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti u iznosu od € 5500: € 50, ali ne više od € 30.

Ove sudske troškove će snositi tuženik koji je podneo neprihvatljive zahteve. U smislu člana 46, završni rok za uplatu kazne u ovom predmetu je između 30. I 90. Dana. Sud j prihvatio najduži rok od 90. Dana kako odgovarajući. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar